

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Orzeszkowej 7.
Nr. telefonu 279. — Konto czekowe Poczty. Kaso Główn. Nr. 141.128

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji
Komunikaty przesłane Redakcji nie będą uwzględnione

Redakcja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11 1/2 do 12 w południe.

Cena Nru

20 M.

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. 470—, kwart. 1410— M
w Krakowie z odnożeniem do domu 530—, 1590—

Na prowincji: z przesyłką poczt. 530—, 1590—

Za granicą: z przesyłką pocztową 650—, 1950—

Cołtożenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 10— Mk., wiersz nonparel
1-szpalt. Mk 10. Nadesłano Mk 75—, Wiersz nonparel w 1 szp
w tekście Mk 95—, Wiersz nonp. 1 szpalt. na 1. stronie 120 Mk
Ceny ogłoszeń zagranicznych o 100 proc. droższe.

Bardzo ważne! W niedzielę, 30 października 1921 odbędzie się w sali Krak. Stow. Kupców, Grodzka 43 o g. 5 popoł. **Jawcie się masowo!**

ZGROMADZENIE

z porządkiem dziennym:

- 1) Wyeliminowanie lokali handlowych z pod ustawy o ochronie lokatorów;
- 2) Urząd walki z lichwą.

W obu sprawach postawionych na porządku dziennym wpłynęły do Rady ministrów bardzo korzystne projekty dla kupiectwa. — Musimy wszystkimi siłami zawczasu przeciwdziałać zamachom na nasze prawa, a masowe zgromadzenie niechaj będzie widomym dowodem naszej siły i możliwości stawienia oporu. Na zgromadzenie zostali zaproszeni Prez. Magistratu, Izby Handlowej Posłowie na Sejm i Naczelnik Urzędu Walki z lichwą.

Niechaj nikogo nie braknie!

Po przyjęciu decyzji przez Polskę i Niemcy.

Komisja gospodarcza rozpocznie niezwłocznie swe prace.

Paryż. (E. E.) Wedle informacji Agencji „E. E.” posiedzenia komisji mieszanej dla spraw gospodarczych G. Śląska rozpocząć się mają niezwłocznie w Paryżu i Genewie.

Berlin. (E. E.) Dzienniki poranne donoszą, iż komisarze niemieccy z początkiem przyszłego tygodnia opuszczają Berlin wraz z wielkim sztabem rzeczoznawców celem wzięcia udziału w rokowaniach polsko-niemieckich. Jako siedziba rokowań wymieniane są Katowice lub Opole.

Były min. w gabinecie Wirtha niemieckim komisarzem górnośląskim.

Gdańsk. PAT. „Danziger Ztg” donosi z Berlina, że gabinet Wirtha na pierwszym posiedzeniu uchwalil 1) wystosować do rządów państw koalicyjnych notę z przeciwnym rozstrzygnięciu górnośląskiemu, 2) zamianować komisarzem rządowym górnośląskim dra Schiffera, ministra sprawiedliwości w pierwszym gabinecie Wirtha, a jego zastępcą dra Lewalda, sekretarza stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych.

Panika na czarnej giełdzie w Warszawie

(Telefonem od naszego korespondenta).

M. Warszawa. Po ogłoszeniu biuletynu giełdy oficjalnej czarna giełda ogarnęła panikę. Waluty obce spadały z chwili na chwilę. Za

Giełdy a decyzja górnośląska.

Paryż. (E. E.) Wiadomość o przyjęciu przez obie strony warunków podziału G. Śląska została przyjęta przez giełdy w Europie dodatnio. Akcje przemysłu górnośląskiego poszły znacznie w górę. Giełdy francuska, niemiecka i holenderska po chwilowej stagnacji notowały znów wyższe transakcje.

Rzym. (E. E.) Kapitał zagraniczny zainteresował się silnie Górnym Śląskiem. Kierownicy zakładów przemysłowych leżących po stronie polskiej otrzymać mieli wielkie zamówienia terminowe.

Nowe sztuczki Niemców.

Katowice. PAT. Polskie sfery miarodajne otrzymały wiadomość, że Niemcy postanowili obecnie rozpocząć wrogą agitację przeciwko Polakom przez szerzenie niechęci do urzędników polskich, pochodzących z Polski, a zwłaszcza z Kongresówki. Mianowicie Niemcy rozszerzają wiadomość, że Górnoślązacy nie zostaną dopuszczeni do urzędów, lecz będą wypierani przez napływowe elementy polskie. Ze strony naczelnej Rady ludowej zaprzeczono tym fałszywym pogłoskom.

Rada miejska w Warszawie przeciw Żydom

(Telefonem od naszego korespondenta).

M. Warszawa. Na wczorajszym posiedzeniu rady miejskiej w Warszawie, zgłoszono wniosek nagły protestujący przeciw wydaleniu „działaczy” rosyjskich z Warszawy. Nagłość wniosku została poparta przez radnego Jaworskiego (PPS), natomiast przeciwko wnioskowi wystąpił radny Ehrlich. Podczas jego przemówienia doszło do skandalu. Prawica rozpoczęła dziką muzykę, przerywając mowę i rzucając pod jego adresem okrzyki bolszewik, komunist. Radny Zawadzki zabrawszy głos polemizuje z Ehrlichem, przyczem insynuuje ogółowi Żydów tanie oszczerstwa. Dla uzasadnienia, dlaczego radni żydowscy są za wydalaniem

„bohaterów gnębionych” z granic Polski zabiera głos radny pos. Grünbaum, który podczas ciągłych przerywań ultrapatryotycznej prawicy twierdzi, że lepiej jest, gdy sprawy pogromów jak Balachowicz i tow. znajdują się nareszcie poza granicami państwa. W końcu wiceprez. radny p. Sliwiński w gwałtowny sposób polemizuje z posłem Grünbaumem i twierdzi, że wystąpienie pos. Grünbauma jest dowodem, że wszyscy Żydzi nie zbyt daleko stoją od komunizmu. Oszczerstwa te wywołały dłuższe protesty i oburzenie ze strony radnych żydowskich.

Nagłość wniosku przyjęto.

FUTRA w wielkim wyborze i przystępnych cenach poleca

BECK i GUMPLOWICZ
Kraków, plac Dominikański 5.

Przyjmuje zamówienia z własnych i dostarczonych materiałów oraz reperacje. 1785

Buty z cholewami,

trzewiki robocze oraz obuwie luksusowe w każdej ilości po cenach przystępnych dostarcza tylko hurtownie **J. Feldstein,** Kraków, Dietłowska 19. 1920

ZAKŁAD RYSOWNICZY

oraz pracownia haftów ręcznych
DINA ABRAHAM i M STRZEGOWSKI
Kraków, Dietłowska 44, I. p.
2194 (schody na lewo).

Generalna Reprezentacja Towarzystwa Ubezpieczeń „**OMNIUM**” S. A. w Warszawie
Kraków, ulica Szewska L. 18

zawładania, że oprócz ubezpieczeń ogniowych przyjmuje również ubezpieczenia na życie korzystnych warunkach w obszarze umiarkowanych daniach.

KRADZIEŻOWYM i TRANSPORTOWYM.
Zastępcy we wszystkich miejscowościach Małopolski i bliska ciał poszukiwani.

Antysemityzm i potęga żydowska.

Kraków, 29 października.

(is) Świat dowiedział się onegdaj o nowym dowodzie żydowskiej potęgi. Jedno z pism krakowskich podało szczerze wynurzenia p. Karola Habsburga i z powodzi spostrzeżeń byłego pomazańca boskiego wyjęło jedno i usadowiło je na samem czole jako dwuszpaltowy napis: „Państwo czesko-słowackie tworem żydowskim”.

Istotnie potęga żydowska nie zna granic. Gdy wybuchła wojna, wszyscy pacyfiści antysemiticy krzyczeli w niebogłose: Żydzi, kapitał żydowski rozpętał wojnę, aby dojść do ujarznienia świata. Dziś partya Ludendorffa w Niemczech przysięga, że pokój jest dziełem żydowskim.

Międzynarodówka antysemitka krzyczy po dziś dzień, że bolszewizm to twór żydowski, i niedawno to czasy, kiedy antysemitka prasa polska ukuła dźwięczny termin: syono-bolszewicki, a „Gazeta Poranna” dziś jeszcze prowadzi stałą rubrykę: Z żydowsko-bolszewickiej Rosyi. Tymczasem równocześnie organ żydowsko-komunistycznych siepaczy w Rosyi rzuca anathema na Kongres syoński, albowiem syonizm pragnie zniszczyć bolszewizm w Rosyi. Zatem Żydzi stworzyli bolszewizm i Żydzi go chcą zniszczyć.

Cała prasa antysemitka z Fordem, Lutosławskim, Morningpost, Rzeczpospolitą, Dwugroszówką na czele pisała nie dawno temu, że konferencya pokojowa była tworem żydowskim, a równocześnie ta sama prasa sławi traktat wersalski, jako źródło sprawiedliwości dziejowej wobec uciemnionych państw i narodów.

Traktat o mniejszościach narodowych jest haniebnym tworem państwa anonimowego, a

Równocześnie ochrona mniejszości narodowych na Górnym Śląsku — jest wysławiana jako świetlany punkt rozstrzygnięcia górnośląskiego, mimo, iż ideowo czerpie swe źródło właśnie w owym traktacie — haniebnym tworze żydowskim.

Liga Narodów jest oczywista wymysłem śmędców Syonu, mającym narody upokorzyć, odebrać im suwerenność, przygotować niewolę świata chrześcijańskiego pod batogiem żydowskim. A równocześnie ta sama Liga staje się orędowniczką mniejszości polskiej na Litwie Kowieńskiej, ta sama Liga staje się źródłem „względnie sprawiedliwego” rozstrzygnięcia górnośląskiego.

Żydostwo jest przyczyną militarystyki dla strony, dla której militarystyka skończył się klęską. Żydzi są źródłem idei pokoju, jeśli pokój ten staje w poprzek celom militarystycznym danego państwa, Żydzi są winni upadku etyki, jeśli demoralizacja staje się wyrzutem sumienia i zwierciadłem własnego upadku państw i narodów, broczących od 19 wieku z sztandarem miłości bliźniego w krwi... bliźniego, Żydzi stworzyli kapitalizm i socjalizm, Żydzi są przyczyną wybuchającego antychrześcijańskiego hyperindywidualizmu i oni też rozwijają antychrześcijański zmysł dla kolektywizmu, Żydzi są wzorem wysokiego życia rodzinnego i... rozsądnikiem zepsucia, Żydzi dali światu dwie religie i są narodem najbardziej antyreligijnym, Żydzi są największymi klerykałami i najgwałtowniejszymi wolnomyślicielami, Żydzi burzą państwa i budują państwa, wedle woli i kaprysu; dla Czechy — Polskę zbudował Żyd, dla Węgry — Czechy zbudował Żyd, dla Niemca — Żyd zaprzepścił Śląsk obecnie, a dla Polaka — chciał go zaprzepścić dawniej...

Słowem Żydzi, Żydzi, Żydzi....

Antysemityzm traci przytomność, wije się i ruca, płwa i pieni się jak gdyby rażony tańcem św. Wita. Wszędzie i zawsze, gdzie narodem, wśród których Żydzi żyją, poczerniało sumienie od własnego zła, tam — Żydzi usprawiedliwieniem i wytłómaczeniem własnego upadku, błędów, zdrożności.

Świadomość narodów posiada w sobie gotową projekcję żydowską, automatycznie dobywającą się z głębin własnego rozkładu w chwili, gdy — etyka i rozsądek każą szukać winy w sobie...

Zbiorowej duszy tych narodów dobrze jest i wygodnie z tym gromochronem żydowskim, albowiem przezeń wyładowuje się wszelkie zło własne i dusza własna pozostaje nadal jakoby czystą i niewinną...

Aby własnemu sumieniu ułatwić wiarę w swoją przeźroczność, piękno i szlachetność, aby łatwiej uspić gryzące echo sumienia własnego, skonstruował sobie antysemityzm — upiora wszechpotęgi żydowskiej.

Bez tej koncepcji uspienie własnego sumienia byłoby niemożliwe, sumienie własne nie dałoby się oszukać.

Wyrafinowanie tej koncepcji tak głęboko wryło się w dusze antysemitów, że dzisiaj wierzą oni już istotnie w rzeczywistość tego upiora, który stworzyli w chwili swego własnego, własną zdrożnością zawinionego rozkładu.

Wierzą ślepo i dlatego nie są już zdolni do refleksji, do krytycyzmu, do skontrolowania się i dlatego, każdy spokojny argument rzeczowy odbija się od nich jak od maniaka.

Nie widzą, nie słyszą, nie rozumieją; nie chcą słyszeć, nie chcą rozumować, bo wierzą w potęgę żydowską — aby uratować wiarę w własne pyszne, butne, nadęte wybraniecwo.

Tu tkwi tajemnica potęgi dzisiejszego antysemityzmu, który w tem znaczeniu jest refleksiem stwierdzeniem i przyczyną pogłębienia moralnej niższości antysemityzmu i jego zgubności dla duszy narodów, które mu tak hołdują.

Im głębsza jest moralność insanity antysemityzmu, tem uporczywszą, zawziętą, ślepą staje się jego wiara w potęgę żydowską — iako fatalnej siły...

Co więcej, im słabszym się staje żydostwo w rzeczywistości, tem zapalczywszą staje się wiara antysemityzmu w rosnącą, wszechobę-

cną potęgę żydostwa...

I dziwić się temu nie można... Bo wzrastająca słabość żydostwa siłą swych faktów uewnętrznionych zagraża posadom tej wiary, która ma uspić własne sumienie — a z jej zagrożeniem odsłonićby się musiało własne, złe, wykoszlawione, kłamliwe, kalekie wnętrze.

Dlatego też dzisiaj właśnie, gdy żydostwo krwawiące ze stu ran, gromione, męczone i gnane, nie zdolne do obrony swej godności

wobec pierwszego lepszego paupra przydrożnego doszło do najgłębszych nizin swej bezsilności, jako jednostka kolektywna, dziś — antysemityzm stoi mocny, pijany i upojony własną siłą — u szczytu swej potęgi, krwi żądny, bo nigdy jeszcze tak jak dzisiaj antysemityzmowi nie trzeba było wiary — w potęgę żydowską, by — zdusić w sobie, zagłuszyć, zdeptać głos sumienia, które woła: zepsucie macie sami w sobie!

Z obrad Sejmu.

Warszawa. PAT. Posiedzenie sejmiku 258. W pierwszem czytaniu odesłano do komisji ustawę o do- brach rodzinnych byłej dzielnicy pruskiej, o ujednostajnieniu ustawodawstwa, o podatku przemysłowym. Po krótkim referacie posła Rządu przyjęto w trzecim czytaniu z kilku zmianami sty listycznymi ustawę o stemplach od rachunków i kwitów. Poseł dr Rząd zdał sprawę o ratyfikacji konwencji międzynarodowej w sprawie instytutu płodnictwa. Wydatek roczny, jaki obciążą nas z tego powodu wynosi tylko 4 tysiące franków. W głosowaniu przyjęto ustawę w drugim i trzecim czytaniu.

Następnie poseł Barlicka referowała statut państwowy instytutu naukowego gospodarstwa wiejskiego w Puławach. Izba statut w drugim i trzecim czytaniu przyjęła.

Następne posiedzenie dnia 8 listopada o godz. 4 popołudniu.

Marszałek sejmiku zaznaczył, że dla tego termin przyszłego posiedzenia jest tak odległy, ponieważ komisje nie przygotowały materiału na plenium. Komisje podczas przerwy będą czynne. Według postanowienia konwencji seniorów posłowie opuszczający posiedzenia komisji będą karani na równi z posłami opuszczającymi posiedzenia plenarne.

(Telefonem od naszego korespondenta).

M. Warszawa. Dzisiejsze posiedzenie sejmowe niezbyt długo trwające, załatwiało sprawy bieżące. Naogół nie przedstawiało specjalnego zainteresowania. Dopiero pod koniec, gdy marszałek zapowiedział następne posiedzenie na dzień 8 listopada i kary na posłów nie biorących udziału w obradach plenium lub komisji zauważyć można było wielkie poruszenie. Wyznaczenie następnego posiedzenia na osmy dzień przyszłego miesiąca z powodu nieprzygotowania materiału pod obrady przez komisje wywołało w kolach dziennikarzy bardzo przykre wrażenie.

Z komisji sejmowych.

Warszawa. PAT. Komisja regulaminowa uchwalila odmówić żądaniom wydania posłów dr Perla i ks. Tachowskiego, dalej Wasilewskiego i Anusza, a zgodzić się na wydanie posłów: Matusza, Krepy, Szyszkowskiego, Okonia i Dąbala.

Komisja komunikacyjna wysłuchała sprawozdania ministra kolei dra Sikorskiego o wywołanych przydziałem obszarów do Górnym Śląsku potrzebach uzupełnienia sieci kolejowej i przyjęła sprawozdanie to do wiadomości.

Komisja administracyjna i miejska pod przewodnictwem posła Opali po przeprowadzeniu dyskusji nad rządowym projektem ordynacji do rad miejskich, wyłoniła na wspólnym zebraniu podkomisy, w skład której weszli: przewodniczący poseł Opala, oraz posłowie Federowicz, Lisiecki, dr Marek, Rafjski, Rudnicki, dr Suligowski, Tarnawski, Tomaszewski, Tomczak. Komisja wyznaczyła posłów dr Marka i Suligowskiego na referentów, którzy wspólnie z ministerstwem spraw wewnętrznych mają przygotować referat do podkomisy. Delegat ministerstwa spraw wewnętrznych zapowiedział zgłoszenie przez rząd nowego projektu ordynacji miejskiej.

Komisja rolna wysłuchała sprawozdania delegata ministerstwa rolnictwa, p. Miklaszewskiego o gospodarstwie leśnym puszczy Białowieckiej. Jest to największy, 128 tysięcy hektarów liczący obszar leśny w Europie środkowej. Niemcy rozpoczęli eksploatację puszczy, dzisiaj działa tam 8 gatrów, terpentyniarnia itp. Ministerstwo rolnictwa zamierza eksploatację lasów oddać w 20-letnią dzierżawę, przyczem wyręb ma być ograniczony do drzewa przestarzałego i cięć normalnych. Po dyskusji postanowiono wyłonić podkomisy dla oceny gospodarki leśnej i tranzakcyj handlowych.

Komisja zagraniczna odbyła zebranie, na którym minister Skirmunt na zapytanie posła Rataja

odpowiedział, że poseł Rzeczypospolitej w Paryżu, Zamoyski, zrezygnował z prawa udziału Polski w obradach Rady Ligi narodów nad sprawą górnośląską, na zasadzie wskazówek od rządu otrzymanych. Odpowiedzi na zapytania np. posła Perla o stosunku do rządu sowieckiego, odrzeczono do zebrania następnego. Przystąpiono do załatwienia wniosku posła Bryla, dotyczącego się działalności ks. arcybiskupa Teodorowicza w sprawie górnośląskiej. Po dyskusji przyjęto wniosek, uznający oskarżenie pos. Bryla i towarzyszy za bezpodstawne.

Z subkomisy dla daniny majątkowej.

Warszawa. PAT. Podkomisy dla projektu daniny pod przewodnictwem dr Diamanda zgłosiła szereg wniosków dotyczących ulg dla wdów, sierót i starców pobierających rentę inwalidzką i emeryturę, dla związków zawodowych i kooperatyw, po przychylniej zasadniczej dyskusji do załatwienia przy art. 39 projektu. Danina od samochodów obowiązuje posiadacza samochodu w czasie od 1 lipca do 31 grudnia br. Handlarze samochodów opłacają daninę od samochodów będących w ich stałym użyciu, najmniej jednak od 1 samochodu. Tem postanowieniem załatwiono także artykuł 7 projektu ustawy dotyczącej czasu używania samochodu i wysokości daniny. W myśl wniosku posła Wierzbickiego sprawa mnożników ma być załatwiona po ustaleniu ulg w obu sprawach.

Po zamknięciu posiedzenia Izby podkomisy dla projektu daniny rozpoczęła dyskusję szczegółową nad tytułem zawierającym normy postępowania przy ściąganiu daniny i załatwiła artykuły IX—XI.

Vanderlipp u naczelnika państwa.

M. Warszawa. (Telefonem). Naczelnik Państwa przyjął na audyencji znanego finansistę i bankiera amerykańskiego p. Vanderlipa.

Posel francuski i amerykański u ministra Skirmunta.

M. Warszawa. (Telefonem). Minister Skirmunt przyjął dziś na audyencji posła francuskiego i amerykańskiego. Ostatni przybył w towarzystwie Vanderlipa.

Posel jugoslawiański wyraża podziękowanie rządowi polskiemu.

M. Warszawa. Posel republiki jugoslawiańskiej Simic wyraził imieniem swego rządu podziękowanie rządowi polskiemu za stanowisko Polski w sprawie ostatniego zamachu Karola.

Utworzenie poselstwa węgierskiego w Polsce.

M. Warszawa. (Telefonem). Ministerstwo spraw zagranicznych otrzymało oficjalne zawiadomienie od rządu węgierskiego, że dotychczasowy charge d'affaire Węgier hr. Czerkony, został zamianowany posłem węgierskim w Warszawie.

O komunikację na Wiśle.

Gdańsk. (E. E.) Rząd polski wniósł rekurs do Rady Ligi Narodów przeciwko rozstrzygnięciu wysokiego komisarza z dnia 1 września w sprawie kontroli i administracji Wisły. Mianowicie na podstawie tej decyzji kontrola i administracja Wisły na terenie polnego miasta Gdańnika ma być poruczona radzie portowej. Generalny sekretaryal Ligi Narodów zawiadomił strony zainteresowane, że sprawa ta będzie przedmiotem obrad najbliższego posiedzenia Rady Ligi Narodów.

List z Paryża.

Sytuacja gospodarcza.

Paryż, 24 października.

Onegdaj ogłoszono oficjalne cyfry francuskiego bilansu handlowego, obejmujące pierwsze osiem miesięcy bieżącego roku. Cyfry na pozór niezwykłe pomysłowe. Eksport wzrósł o 1776013 ton w porównaniu z analogicznym okresem czasu r. 1920; import z zagranicy zmalał zaś o potężną cyfrę 11348604 ton. Rok ubiegły nie stanowi doskonałego miernika, był on bowiem rokiem kryzysu gospodarczego, bardzo ciężkiego w swym przebiegu, chociażby nawet jego ostrość nie dorównała ostatnim przesileniom amerykańskim i angielskim. Niemniej jednak taka świetna poprawa bilansu handlowego, jaką wykazuje wyżej przytoczona urzędowa statystyka, stanowić powinna dowód, że Francja zbliża się — i to krokiem bardzo szybkim — do błogostawionych czasów normalnych.

W rzeczywistości nie podobnego. I chociaż kryzysu gospodarczego Francji pod względem ilościowym nie można nawet porównać z cierpieniami krajów Europy środkowej i wschodniej — Polski w szczególności — jest jednak Francja daleka jeszcze od równowagi gospodarczej i wbrew powierzchownemu wzięciu cyframi się od niej ciągle oddala. Stwierdza to najbardziej czuły miernik sytuacji gospodarczej danego kraju, tj. jego waluta. Mimo kryzysu ekonomicznego może ona zatrzymać swój wysoki, pełnowartościowy kurs, jeśli państwo cierpi z powodu braku zbytu, lecz samo nie jest zależne od importu zagranicznego. Notowanie dolara, a w części także funta angielskiego, któreto waluty nie spadają mimo srożącego się w ich krajach macierzystych bezrobocie, ilustrują samowystarczalność i niezależność gospodarstwa tychże. Jeśli jednak waluta chora i zdeprecjonowana — a taką walutą jest mimo wszystko frank francuski, — zamiast podnosić się w swej wartości, jeszcze bardziej spada, to spadek ten dowodzi niechybnie, że kiepskim jest albo stan gospodarczy, albo finansowy danego państwa, albo też oba „stany“ razem. Ten ostatni wypadek zachodził we Francji, a wykazuje to bliższa analiza początkowych cyfr jak i budżetu państwowego.

Zmniejszenie się importu tylko wtedy jest oznaką zdrowia gospodarczego, jeśli spadają cyfry przywozu cerealiów i gotowych produktów. Albowiem dobra te w zasadzie przeznaczone są do bezpośredniej konsumpcji, a więc obciążają rzeczywiste bilans kraju importującego, który musi za spożyte u siebie a z zagranicy sprowadzone towary wywieźć równowartość w gotówce. Jeśli jednak redukcji ulegają ilości sprowadzonych surowców, które dotąd kraj importujący w celach reeksportu przetwórczego sprowadzał, wówczas redukcja ta świadczy o kryzysie produkcyjnym, o bezrobociu w chwili obecnej i przyszłości i o spadku cyfry wywozu w latach najbliższych. Francja tylko w części wykazuje korzystne strony zmniejszenia się przywozu. Korzystny wynik zbiorów niezależnie ją bowiem prawie w zupełności od zagranicy. Ale z drugiej strony znacznie głębsze luki zachodzą w zasilaniu przemysłu w surowce, któreto luki grożą zwiększeniem się zastojem produkcyjnym.

Zebrano w roku bieżącym 88 milionów centarów zboża w porównaniu z 61 milionami roku ubiegłego. Bezultat ten zwalnia blisko trzy milardy franków, wywożonych dotąd głównie do Ameryki za otrzymane stantad zboże i mąkę. Jeśli więc w 8 miesiącach roku bieżącego wywóz przewyższał import o pół miliarda franków, pozwała wynik żniw przypuszczać, że w przyszłości nadwyżka ta będzie znacznie większą. Poprawa ta ma jednak minimalne tylko znaczenie, jeśli się uwzględni, że równocześnie spadł przywóz surowców 2 i pół krotnie. Surowców tych nieczem się nie zastępuje, w ich miejsce wstępuje pustka, już od kilku miesięcy dająca się we znaki. Przemysł w walce konkurencyjnej napotykał zagranicą na znaczne trudności, które skłoniły przemysłowców do wszczęcia akcji celem uzyskania zniżki kosztów produkcji przez obniżenie płacy robotniczej. Akcja ta wywołała szereg strajków, z których największy w tekstylnym okręgu Roubaix - Pourcing po trzech miesiącach trwania jeszcze nie został zażegnany. Na pośrednictwo rządu nie chcą przystać przemysłowcy. Widać nie spieszy się im z podjęciem pracy, która w obecnych warunkach nie bardzo się im rentuje. Mimo, że we Francji wielki przemysł ma stosunkowo znacznie mniejsze znaczenie niż w Anglii, Ameryce, czy Niemczech sytuacja jest wcale poważna. W ostatnim miesiącu nastąpiła zresztą pewna poprawa, albowiem we wrześniu import osiągnął 1200 milionów franków w porównaniu z 800 milionami, które wykazywały przeciętnie pierwsze osiem miesięcy.

Spekulacja międzynarodowa już obecnie eskontuje zmniejszenie się importu surowców. Wie ona, że za zmniejszeniem tem pójdzie w przyszłości redukcja eksportu, który wszakże musi spaść, skoro spada produkcja. Jej stanowisko wzmocnia jeszcze sytuacja finansowa Francji. Ta bowiem zaciągnęła w czasie wojny kolosalne zobowiązania w Ameryce i Anglii (tej ostatniej winna jest 557 milionów funtów), a zobowiązania te zwiększyły się w dwóch ostatnich latach przez uzyskanie kredyt. surowcowych. Spekulacja wie, że kredyty te trzeba będzie spłacić, że ich spłata wywoła zniżkę kursu franka, chce więc zniżkę tę uprzędzić. Zagraniczni posiadacze walorów i weksli francuskich rzucają więc je na rynek, a tem samem wywołują ich zniżkę przed czasem. Nieufność finansjery zagranicznej wywołują także trudności budżetowe; mimo najrozmaitszych obcinień, prób, pomysłów i wybiegów deficyt jest i zostaje i to we wcale nieskromnej cyfrze 2 i pół miliarda franków. Gdyby przynajmniej istniała pewność, że Niemcy solidnie wywiążą się z zobowiązań, wynikających z przyjęcia ultimatum londyńskiego! Dotąd wysuwały one na swoją obronę tylko argument, że roczny deficyt Rzeszy — po spłacie odszkodowań w wysokości około 75 miliardów marek — wyniesie 200 miliardów marek papierowych. Ustąpienie gabinetu Wirtha z powodu rzekomego krzywdzącego podziału Górnej Śląska może opór Niemiec wzmocnić. I tem się liczy rynek walutowy. I dlatego podniósł się dolar z 12 franków na 15, a funt angielski z 46 na 54 franków.

Dr. H. K.

Każdy może sobie w domu sporządzić tante wody mineralne przez użycie tabletek „VITA“.

1985

(408)

Zmiana ochrony lokatorów a kupcy.

Kraków, 20 października.

(ben) Ostatnim przeżytkiem stosowanej w czasie wojny przez państwa polityki przymusowego notowania cen jest sprawa czynszów mieszkańowych. O ujemnych skutkach gospodarczych, wynikających z zakazu podwyższania czynszów ponad podwójny czynsz przedwojenny i o wypływającej stąd niesprawiedliwości w stosunku do właścicieli domów wspominaliśmy już niejednokrotnie na łamach naszego pisma. Wszak żaden człowiek, posiadający poczucie słuszności, nie może zaprzeczyć, że pobieranie podwójnego czynszu przedwojennego dziś, gdy ceny wszystkich towarów wzrosły 600—1000 razy, jest ciężką krzywdą dla posiadaczy realności.

Ten stan rzeczy trwający już szereg lat, zaognił się ostatnio jeszcze bardziej skutkiem dalszego wzrostu drożyzny. Toteż w chwili, gdy zainicjowano szeroką akcję celem naprawy naszego ogólnego położenia gospodarczego, także i ta sprawa wypłynęła na tapet, przusznona z trzech stron równocześnie. Najdalej idące żądanie postawił oczywiście Zjazd właścicieli nieruchomości, który niedawno temu obradował w Warszawie, mianowicie żądanie zupełnego zniesienia ochrony lokatorów. Dwa inne wnioski wysunięte zostały z kół rządowych, mianowicie Min. sprawiedliwości przedłożyło propozycję regulowania czynszów w drodze swobodnego porozumienia między stronami, przyczem w braku takiego porozumienia podwyżka nie mogłaby maksymalnie (dla lokarów handlowych, przemysłowych itp.) przekraczać 6-krotnego czynszu przedwojennego. Trzeci wreszcie projekt wyszedł od Ministra skarbu, który ofiaruje właścicielom domów jako rekompensatę za danię zwolnienie od ochrony lokarów przemysłowych, handlowych i zajętych przez państwo.

Akcja ta zaniepokoiła koła kupieckie, które obawiają się, że w razie nagłego zniesienia ochrony lokatorów staną przed koniecznością bardzo znacznego zwiększenia kosztów własnych. Istotnie, gdyby zniesiono odrazu wszelkie ograniczenia co do wysokości czynszów za lokale handlowe, to czynsze te niewątpliwie bardzo szybko doszłyby do cen odpowiadających obecnej ogólnej drożyznie. Przyjmując przedwojenny czynsz miesięczny na 150—200 kor., odpowiadałoby to obecnie conajmniej 100 tysiącom marek miesięcznie, uwzględniając zaś szalony brak lokali, dający się obecnie odczuwać, niewątpliwie poszłyby czynsze jeszcze bardziej w górę. Samo przytoczenie tych cyfr wskazuje, jak katastrofalnie taka nagła podwyżka czynszu odbiłaby się musiała na przedsiębiorstwie kupieckim. W rezultacie spowodowałaby ona bardzo znaczną podwyżkę cen towarów, albo też — ruinę kupców solidnych.

Z literatury hebrajskiej.

Hatkufa. Tom XI.

W omówieniach poprzednich tomów „Hatkufy“ zauważyliśmy, że mimo imponujących rozmiarów tego kwartalnika, mimo to, iż rzuca on co pewien czas na arenę naszego piśmiennictwa cały ogrom nowego materiału literackiego, nie zdołał on się dotąd wnieść ponad pewną przeciętność pod względem jakości. Panuje nawet wśród publiczności czytającej jednolite zdanie, że wydawany do niedawna przez Szyblę w Ameryce miesięcznik „Miklat“ stoi pod względem redakcyjnym i literackim znacznie wyżej od „Hatkufy“, choć „Hatkufa“ ma bez wątpienia wyższe aspiracje, gdyż widocznie postawiła sobie za zadanie stworzenie literatury monumentalnej, o trwałej wartości. Może być, że powód leży w czynniku czysto zewnętrznym. „Hatkufa“ postawiła jako kryterium monumentalności postulat całkiem mechaniczny: rozmiar utworów. Kolo współpracowników „Hatkufy“ i „Miklatu“ było prawie identyczne: tylko, że ci sami autorowie umieszczali swoje większe utwory w „Hatkufe“, mniejsze w „Miklat“. Ze zaś w kole współpracowników Szyblę — które obecnie nie obejmuje ani Bialika, ani Czernichow-

skiego ani nawet Sznaura — jest dużo talentów, niema zaś wcale geniuszów; że niejednemu utalentowanemu pisarzowi starczy sił do stworzenia drobnego utworu o wyższych kwalifikacjach literackich, brak mu zaś zdolności do stworzenia — i to na zawołanie! — większego utworu o wybitnej wartości — nie jest dziwnem, że miesięcznik zdołał osiągnąć lepsze rezultaty, niż kwartalnik. Nie jest też wykluczone, że osoba bardzo zdolnego redaktora (J. D. Berkowicza w „Miklat“) zaważyła tu na szali. Bądźco bądź „Hatkufa“ nie stała się jeszcze tem, czem stać się miała wedle intencji założyciela i jego pierwszego literackiego doradcy, Dawida Friszmana. To też było niewątpliwie głębszym powodem faktu, że Friszman z tego wydawnictwa się wycofał i zostawił swe miejsce dis minorum gentium, choć wieść gminna różne inne głosi bezpośrednie przyczyny wycofania się Friszmana. Zobaczymy niebawem, czy z pośród otoczenia przebywających obecnie w Niemczech Bialika, Friszmana i Klatzkina — co do których znowu niewiadomo tu jeszcze, czy tworzą oni tam jedno, czy też kilka kół literackich! — zaświta większe światło dla naszej literatury, niż to, które miał jej dać Szybel.

Ostatecznie wypada nam zrezygnować z przesadnych pretensji i odstąpić od żądania utworów

epokowych (zresztą pretensjonalność tę narzucił nam uparcie tytuł wydawnictwa) i przytyć do „Hatkufy“ powszednią miarę literacką; za miarę posłużyć nam może między innymi także — wiean poprzednich tomów. Ale nawet i z tego punktu widzenia orzec można, że ostatni tom jest słabszy, bo jest na ogół słabszy od poprzednich. Dział poezji utrzymany jest wcale wysoko, dział publicystyczny jest nawet lepszy niż zwykle — za to dział nowelistyczny i naukowy, tworzące większość tomu, są na ogół bardzo blade. Gdybym był złośliwy, próbowałbym skonstruować pewien związek przyczynowy między tymi rezultatami a osobami redaktorów, z których jeden jest zdolnym poetą, który dotąd jednak okazał wcale niefortunniejszą ręką do pracy; drugi jest wcale zdolnym i wszechstronnym publicystą, lecz dotąd do nauki w żadnym stosunku nie stoi. Ale nie jestem złośliwy i nie chcę winić redaktorów za sprawki owego „dajmonion“, które jest potężniejsze od nich i dotąd wszechwładne w redakcji „Hatkufy“ berko dzierży: na imię nie przypadek. Przypadkiem wpłynęły tymczasem do teki redakcyjnej słabsze nowela i mniej wybitne rozprawy naukowe

„Miklat“ zajął z nim razem. Tak zwykle w „Hatkufe“ Berko dowąży — dalszym ciągłym

wzbraniających się przed dalszym podnoszeniem cen w dobie rozpoczynającej się regeneracji gospodarczej i zajęcie ich miejsce przez mielących się z żadnymi skrupułami spekulantów z pośród świeżo upieczonych „kuców”.

Sprawą tą zainteresowała się również krakowska Izba handlowa, dając inicjatywę do ankiety na powyższy temat, obejmującej wszystkie zainteresowane sfery a więc kupców, przemysłowców, rękodzielników i zawody wolne. Chodzi o stworzenie jakiegoś rozumnego modus vivendi, któryby z jednej strony uwzględnił słuszne w zasadzie postulaty właścicieli domów, z drugiej jednak strony zapobiegł zbyt gwałtownym wstrząśnieniom, któreby nastąpiły musiały w razie zniesienia za jednym zamachem ustawowej opieki nad odnoszonymi kategoriami lokatorów. Warunki dojścia do porozumienia niewątpliwie istnieją po obu stronach. Właściciele domów, którzy oduczyli się już patrzeć na swe realności jako na źródło utrzymania, niewątpliwie nie będą obstawać przy natychmiastowym zrównaniu czynszów z ogólnym poziomem cen. Lokatorzy zaś już obecnie w bardzo wielu wypadkach kierują się poczuciem sprawiedliwości dobrowolnie godzą się płacić więcej niżby to z ustawy wypadalo.

Wyjście daloby się więc przy obustronnej następliwosci znaleźć na drodze ustalenia czynszów przez mieszane komisje, złożone zarówno z lokatorów jak i kamieniczników, przy czem przyswiecałyby musiała im tendencja do powolnego wyrównania czynszów z innymi cenami. Rzecz prosta, że okres ten musiałby być dość długi i w konkretnych wypadkach zależny od zamożności i dochodów odnoszących osób.

Przy sposobności warto również zwrócić uwagę na rozszerzenie z tej okazji hasła — za którymi niewątpliwie kryją się machinacje osławionego „Rozwoju” — by „polscy” właściciele domów skorzystali ze zwolnienia lokatorów handlowych od ochrony i rugowali kupców żydowskich ze swoich domów. W odpowiedzi na to nie chcemy wskazywać na obosieczność tej broni — wszak są i Żydzi właścicielami realności — lecz wolimy zaufać, że właściciele domów nie przyłożą ręki do zbrodniedogó dzieła wnoszenia zarzewia wojny domowej w nasze życie gospodarcze, wymagające zwłaszcza obecnie ścisłego współdziałania wszystkich czynnych do pracy.

Konsum „Poale Syon”

dostaje za kilka dni transport tytoniu w najlepszym gatunku i przyjmuje przedpłatę w poniedziałek, wtorek i środe, t. j. 31/X, 1/XI i 2/XI. 2202

swejej powieści „Miriam”. Ostatecznie — „z wieku mu się i z urzędu ten zaszczyt należy”. Berdyczewski jest bardzo bogatą indywidualnością, do której zwykłej miary przyłożyć nie można. Jeszcze ciągle nie możemy się pozbierać wrażenia, że jego powieść — nie jest powieścią. Są to materiały do powieści, i do niejedynej powieści. Akcja w drugiej części nie posunęła się ani o krok naprzód. Bohaterka, w wieku 15 lat, przyjechała do nowego miasteczka — druga część opisuje nam kilkadziesiąt typów z pośród mieszkańców tego drugiego miasteczka; sam autor przyznaje, że nie wszystkie te osoby mają jakąś łączność z powieścią. Autor miesza kolory na palecie w naszych oczach. Może to jest oryginalny i nowy sposób pisania powieści, sprzeciwia się on jednak wszystkim, co dotąd słyszeliśmy o potrzebie „obramowania” w dziele sztuki. Prawda, życie jest również takie, a nie inne: ale sztuka musi wedle przyjętych dotąd pojęć, dać ściśle określony wytycznik z życia, objęty pewnymi ramami. Tych ram Berdyczewski nie uznaje; zobaczymy jak będzie się przedstawiała całość jego dzieła.

Steinmann zmartwychwstał. Powieść jego „Sechor sechor”, drukowana w pierwszych pięciu tomach „Hatkufa”, urwała się w środku. Słyszeliśmy wówczas, że autor znajduje się na Ukrainie; potem chodzący nawet słuchy, że zginął i „Hatkufa” (tom VII, str. 500) poświęca mu czyli nekrolog. Obecnie wrócił i ogłasza dwie nowele z piekła ukraińskiego („Min hazewach”). Ciężkie przycięcia nie wywarły na utalentowanego, lecz

Nauka a polityka.

Rektor uniwersytetu lwowskiego p. Jan Kasprowicz wygłosił z okazji inauguracyjnego roku szkolnego dłuższe przemówienie, z którego cytujemy znamienne, niepozabawione również politycznego znaczenia wyjątki.

„Słyszeliśmy i często jeszcze słyszeć będziemy zdanie, że mąż nauki nauce tylko oddawać się winien. Wygłaszają to ludzie, którzy, sami ciemni, acz sprytni, na ciemnocie swoje samolubne ugruntować chcieliby władztwo. Sprytni z paniczną wiąże się trwoga, aby człowiek dzięki wykszoleniu w przybytkach wiedzy umysłowi cudowne poznawszy leki, ślepcom nie wrócił wzroku, nie otworzył im oczu na zło i dobro, nie obdarzył ich tym tajemniczym roentgenowskim promieniem, który wewnątrz człowieka przenika do kości i z wnętrza tego wydobywa świadectwa choroby czy zdrowia.

Nie dojdziemy, nie dopuścimy dojścia do tej godziny, ażeby profesor czy wychowaniec wszechnie był tylko narzędziem, służącym do wytworzenia niezbędnych dóbr społecznych, a w stosowaniu tych dóbr najmniejszego nie brał udziału. Nie pogodzimy się z myślą, iżby nagrodą za jego pracę pospolite było strawne albo podstępne wmawianie, że zadowolenia szukać winien w samej możliwości pracy.

Nie zgodzimy się nigdy z myślą, ażeby profesor, patrząc na groźbę przewrotów dziejowych czy na gotowe już spełnianie się tych przewrotów, nie miał prawa nie teoretycznego, oderwanego, ale czynnego zakreślenia dróg, któremi przewroty te toczyć się winny, budowania tam, jeśli fale złowrobneg groźby bytowi narodu, albo burzenia tych tam, jeśli dzięki nim okręt narodu nie może do upragnionego dopłynąć celu.

Takie przewroty czy zamiary przewrotów spełniają czy ujawniają się co chwila.” e

ZE SALI WYKŁADOWEJ.

Odczyt Dr. W. Fallka o „Oskarze Wilde i jego Salomie”.

Z okazji wystawienia „Salomy” w teatrze miejskim im. J. Słowackiego, urzędziło „Kollegium wykładów naukowych” odczyt p. Dr. Fallka o „O. Wilde i Salomie”. Dr. Falck udowodnił swoją prelekcją, że odczuł i wniknął w rozległą twórczość lorda Paradoxa, którą krytycznie ujął w syntetycznym szkicu.

Podając życiorys Wilde'a, skreślił prelegent plastyczny obrazek wlotu i upadku tego największego po Szekspirze i Byronie pisarza angielskiego, następnie wykazał stosunek jego do rodziny i publiczności i najważniejsze momenty z jego życia.

mało skoncentrowanego pisarza korzystnego wpływu. Bo on nie należy do tych, którym brak wrażeń i inwencji; tylko skupienia mu brak. Przy czytaniu jego utworów ma się wrażenie, że on pisze je tak, jak niegdyś mówił o sobie Smolewskim: Chłopak z drukarni czeka na manuskrypt, a autor podaje mu jeszcze wilgotne arkusze pisma. Brak jednolitego, z góry powziętego planu całości, brak koniecznego związku między szczegółami. Autor obiera sobie tylko punkt wyjścia i snuje wypadki, jak mu przychodzą pod pióro. Stało się tak, mogło się również dobrze stać i inaczej. I znówu coś podobnego, jak mówiliśmy o Berdyczewskim: w życiu jest taksamo; niema celowości, jest tylko przyczynowość. Ale w sztuce istnieje jakaś zasada koncentracji. „Hatkufa” krzywdzi Steinmanna, jeżeli podobnych jego noweli nie odsyła do redakcji dziennika, gdzie w feljtonie o wielkiej ilości „ciągów dalszych” podobne utwory są bardzo na miejscu. „Hatkufa” musi od Steinmanna zażądać, aby popracował nad sobą. Szkoda wybitnego talentu, by zmarł! Steinmann ma w sobie dostatecznie „chaosu”, by z niego stworzyć „kosmos”. Już „sechor sechor” jest zbrodnią: tyle wybitnego materiału, a takie nędzne dzieło! Podobno Szybel płaci niektórym pisarzom za pracę, nie za manuskrypt. U Steinmanna należałoby koniecznie tej metody użyć.

Dyamentalnym przeciwieństwem Steinmanna jest Dow Kimchi, znany nam już ze swej powieści „Al blima” w „Miklat”. Powiedzielibyśmy: kontrast między Galicyjaninem a Rosyaninem. Nie-

Z naciskiem wykazywał p. Dr. Falck, jak Piękno przejawia się we wszystkich utworach Wilde'a. Na tle anegdot uwypuklił prelegent pomysłowość autora „Salomy” i niesłychaną dbalność o skończoną formę. Wszędzie objawia się radość życia w nieśmiertelnych dziełach mistrza aforyzmu i paradoxu.

Następnie, omawiając „Salome”, skreślił jej historię w sztuce, wskazując, jakie ewolucyjne postacie ta przechodziła w ciągu wieków u najwybitniejszych malarzy i rzeźbiarzy (Lipi, Botticelli, Delacroix, Henner, Moreau, Stüek) podał różnicę w ujęciu Salomy przez Sudermana, Kasprowicza i Wilde'a, kończąc wnioskiem, że „fantastycznie piękna i wyrafinowana okrutna Salome stała się dzięki geniuszowi Oskara Wilde'a kobietą sławniejszą, niż Dalila i Brunshilda”.

Niebywale przepełnienie sali wykładowej, świadczące o wielkim powodzeniu wykładu, skłoniło „Kollegium wykładów naukowych” do powtórzenia odczytu, który i za drugim razem przyciągnął masy publiczności.

Przeegląd polityczny.

Socjaliści państw bałtyckich przeciw sojuzowi z Polską.

Konferencya socjalistów bałtyckich, odbywająca się w Rydze, ogłosiła komunikat z obrad. Przyjęto wnioski następujące:

- 1) Zbliżenie Finlandyi, Estonii, Lotwy i Litwy leży w interesie proletaryatu.
- 2) Polityka wyżej wymienionych państw powinna pójść po linii zbliżenia z Rosją sowiecką.
- 3) Partye zgodnie występują przeciwko wojennemu związkowi któregośkolwiek z państw wyżej wymienionych z Polską.

Do tego ostatniego punktu delegat estoński wniósł poprawkę następującą:

„Sprawa stosunku z Polską przez partye nasze rozpatrywana nie była i postanowień w tym względzie nie posiadamy. Uważam za niemożliwe rozstrzygnięcie pytania co do udziału Polski w tych lub innych konwencyach, mogących wyniknąć w przyszłości”.

Prasa lotewska wypowiada się przeciwko postanowieniu kongresu socjalistów państw bałtyckich, w sprawie niezawierania żadnych konwencji z Polską. „Latwijas Karejwis” zarzuca socjalistom bałtyckim, że woła zbliżenie z Rosją, a niezeli z Polską. Pismo wypowiada zdanie, że z chwilą uregulowania stosunków polsko-litewskich nie będzie już żadnych przeszkód do zawarcia konwencji państw bałtyckich z Polską.

wielki talent — dużo pracy. Właściwie ma wcale duży talent; ale tylko jako publicysta. Rzucił się jednak na powieść i większą nowelę. Jednakowoż i tu zdobywa sobie powoli bardzo okazałe miejsce, jedno z pierwszych nawet; tylko dzięki uczciwej, systematycznej pracy nad sobą, której u nas dotąd tak mało się widzi. Obiera sobie tematy niewielkie, wcale powszednie; studjuje je szeroko, dokładnie, szczegółowo. Robi według ściśle zbudowanego planu, bez pospiechu, bez skoków. Styl rzeczowy, zajmujący, solidny. Całość stawskróć dojrzała; to nawet wcale dziwne, bo autor jest młody i niewiadomo, kiedy miał czas dojrzeć. Niema w nim ani oryginalności Agnony, ani intuicji Szofmana, ani głębi Gnesina, ani żywiołowości Brenera. Ale za to życie nie zlamie go też tak szybko, jak owych zlamalo; mała to będzie gwiazda, ale stała. Tym razem („Achrit”) jął się wcale starego tematu: miłość między młodym chłopcem a starzejącą się kobietą; u niego epizod, u niej ostatni akt tragedyi. Rzecz dzieje się w Palestynie, gdzie autor od lat przebywa; ale niema w sobie nic palestyńskiego, ani też nic specjalnie żydowskiego. Podobne rzeczy dzieją się pod każdym niebem. Autor pojął typowość problemu i opracował go bez reszty. Dał studium, które może być dobrze wcielone także do większej całości.

D. Jeremiasz Frenkel.

(Ciąg dalszy nastąpi).

„Latwias Sargas“ pisze: „Jeżeli już dzisiaj rycerze przyszłej Rosji w swej bezsilności grożą nam niejednokrotnie, to musimy przyznać, że nie pora naciągnąć czapkę na uszy i rozkoszować się spokojnie owocami naszych zdobyczy. Musimy uprzednio dojść do takiego stanu rzeczy, któryby nam gwarantował naszą i naszych sąsiadów niepodległość. Wobec tego musimy znaleźć i wspólny język porozumienia się z Polską na obopólnie wygodnych warunkach. Wyrzekanie się tego porozumienia przez socjalnych-demokratów dowodzi, że znajdują się oni pod wpływem ideologii rosyjskich socjalistów i komunistów i że nie dają bynajmniej do zapewnienia niepodległego bytu naszego państwa.“

ZE SWIATA ZYDOWSKIEGO.

Zydzi amerykańscy a odbudowa Palestyny.

Nowy Jork. (Z. B. K.) Rabin Teitelbaum, który niedawno temu przybył z Palestyny, oświadczył w wywiadzie z korespondentem Z. B. K., iż doszedł do przekonania, że jedyną drogą wiodącą do gospodarczej odbudowy Palestyny, stanowi jak najintensywniejsza praca. Herbert Samuel czyni wyrzuty Żydom amerykańskim, iż wiele mówią o odbudowie Palestyny, a w praktyce nie czynią. Żydzi amerykańscy muszą dać ogromne kapitały dla Palestyny, a wtedy można będzie wpuścić do kraju tych imigrantów, ile tylko będzie można. Trzeba rozpocząć pracę, nie oglądając się na Arabów, którzy przez 2 lata nie zaobserwowali żadnych konkretnych czynów, jakichby dokonali syoniści w Palestynie.

Rabin Teitelbaum zwołał na posiedzenie wleku kupców z Jeruzolimy, Jaffy i Hajfy, którzy na miejscu podpisali 500 akcyj na sumę 50 000 dolarów i przyrzekli więcej jeszcze pieniędzy, gdy się tylko rozpocznie praca. Jestem pewien — kończy rabin Teitelbaum — że Żydzi w Ameryce zaczną teraz odbudowywać Palestynę z nie mniejszą ofiarnością, niż Żydzi, zamieszkujący Palestynę.

„Achduth Haawodah“ a angielska misja parlament.

Przedstawiciel „Achduth Haawodah“, Ben Gurjon, udał się do Aleksandryi celem porozumienia się z angielską misją parlamentarną, która obecnie bawi w Egipcie dla przestudyowania tamtejszego stanu politycznego. Większość członków misji stanowią angielscy posłowie robotniczy.

Ben Gurjon wraz z p. Pewznerem z Aleksandryi spotkali się z misją w Kajrze i wyrazili swoje uznanie i wdzięczność angielskiej partii robotniczej za jej zainteresowanie się żydowskim ruchem narodowym. Jednocześnie zaprosili delegację w imieniu „Achduth Haawodah“ do Palestyny w celu zapoznania się na miejscu z działalnością syonistyczną, a głównie z działalnością robotników żydowskich.

Delegacja wyraziła swoje ubolewanie z tego powodu, że nie może obecnie wyjechać do Palestyny, mimo, iż pragną poznać kraj, który interesuje każdego kulturalnego człowieka, cudem historycznym odrodzenia narodu i kraju.

W parlamencie angielskim tylko partje skrajnej reakcji sprzeciwia się syonizmowi. Partya robotnicza jednak nie pozwoli reakcji przeciwstawić się odbudowie Palestyny.

P. Ben Gurjon wręczył misji memoriał w sprawie palestyńskich zagadnień żydowskich.

Generał Smuths o syonizmie.

Z. B. K. donosi z dnia 12 bm. z Johannesburga co następuje:

Generał Smuths, prezydent ministrów Stanów Zjednoczonych połudn. Afryki, określa w liście do p. Morisa Aleksandresa swój stosunek do syonizmu. Po wypadkach w Jaffie, zwrócił się do Smuthsa przedstawiciele syonistyczni i przedstawili mu sytuację wytworzoną przez ograniczenie imigracji do Palestyny. Generał Smuths porozumiał się z Churchillem w tej sprawie i otrzymał zadawalną odpowiedź. Polityka angielska odnośnie do Palestyny będzie nadal prowadzona w duchu deklaracji Balfoura i stosownie do pojemności Palestyny. Gen. Smuths doniósł o tem drowi Weizmanowi i zaznaczył, że obecnie sprawa zależy od tego, jak Żydzi na całym świecie będą finansowali dzieło tak bliskie ich sercu. Dr Weizman podziękował serdecznie gen. Smuthowi za jego zainteresowanie się syonizmem.

Board of Deputies a organizacja syonistyczna.

Londyn. (Z. B. K.) „Board of Deputies“ Żydów angielskich przyjął na posiedzeniu 23 bm. rezolucję dra Dajchesa, treści następującej:

Ze względu na rozpaczliwe położenie Wschodniej Europy i ograniczenie emigracji do innych krajów, postanowia „Board of Deputies“ współpracować z Organizacją Syonistyczną i pomagać żydowskim emigrantom w kolonizacji Palestyny.

Druga delegacja syonistyczna do Ameryki.

Londyn. (Z. B. K.) Druga delegacja syonistyczna, w skład której wchodzi pp. N. Sokolow, Wl. Zabotyński, N. Bialik, dr. Chajes, Al. Goldstein, Fatersohn udaje się 5 listopada do Ameryki, gdzie weźmie udział w konferencji „Keren Hajesod“, zwołanej przez syonistyczną federację w Ameryce. Delegacja zabawi w Ameryce prawdopodobnie kilka miesięcy, by współdziałać w propagandzie na rzecz „Keren Hajesod“ w Stanach Zjednoczonych i w Kanadzie.

Generał Allenby podaje się do dymisji.

Londyn. (Z. B. K.) Lord Allenby ma zamiar zrezygnować ze stanowiska Wysokiego Komisarza Egiptu. Obecnie znajduje się on w Londynie i wróci do Egiptu tylko na krótki czas.

NADESLANE.
Za rubrykę tę redakcyja nie odpowiada.

BRYLANTY

perły, złoto, srebro, platyna
:: kupuje po najwyższych cenach ::

Magazyn jubilerski M. Wasseman, Kraków, Grodzka 10

„EMBO“
PASTA DO ZĘBÓW
Wszędzie do nabycia.

Pierwszorzędne
meble wiedeńskiego
wyrobu
Jadalnie i Sypialnie
Dywany perskie
L. Blühbaum, Kraków, Działowska 81.
Telefon 2033.

MINA GÖTZ z Grybów zrzęcał MENASSE WOLF z Rymanów w październiku 1921.

ZOFIA LISSOWNA z Tarnów zrzęcał ZYGMUNT WACHTEL z Wiednia I. w październiku 1921.

Z okazji zrzęczyn naszego członka p. Menassego Wolfa z p. Miną Götzt z Grybowa gratuluje serdecznie i ofiaruje 2 drzewka oliwne na imię narzeczonych 2188 Sow. „Beth Israel“, Rymanów.

Z okazji zrzęczyn p. Wiktoryi Reifer z p. Baruchem Zandbangem składa serdeczne życzenia 2186 M. Korn i B. Zandbang.

Z okazji zrzęczyn p. Wiktoryi Reifer z p. Baruchem Zandbangem serdecznie gratuluje 2190 M. Korn.

Do P. T. Prenumeratorów z prowincyi i zagranicy.

P. T. Prenumeratorom, którzy nie odnowią abonamentu na listopad najdalej do końca bm., wstrzymamy wysyłkę naszego pisma z dniem 31 bm.

Do P. T. Prenumeratorów w Krakowie.

Upraszamy tych P. T. Prenumeratorów, którym roznosiciele nie doręczają regularnie i punktualnie naszego pisma, by zechcieli łaskawie zawiadomić nas o tem kartką pocztową, celem natychmiastowego usunięcia niedomagania w doręczaniu naszego pisma.

KRONIKA.

Kraków, 29 października.

— Z powodu spoczynku sobotniego i wcześniejszego skutkiem tego zanknięcia redakcyi, numer dzisiejszy nie zawiera ostatnich wiadomości telegraficznych i kronikarskich.

— Jutrzejszy numer „Nowego Dziennika“ ukaze się w zwiększonej objętości.

— Rocznicą oswobodzenia Krakowa. Jak już donosiliśmy, w poniedziałek dnia 31 bm. będzie Kraków święcił uroczystość trzeciej rocznicy oswobodzenia miasta z pod zaboru austriackiego. Uroczystość rozpocznie się o godz. 10-jej nabożeństwem w kościele Maryackim, po którym ruszy pochód wzdłuż linii AB i CD przed główną strażnicę wojskową. Tu wygłosi przemówienie jeden z reprezentantów miasta, poczem po odegraniu przez orkiestrę hymnu narodowego, nastąpi uroczysta zmiana warty. Według tradycyi z roku 1918 warta wraz z orkiestrą kolejarzy krakowskich wyruszy o godz. 10:30 z koszar Jagiellonów w Podgórzu na Rynek krakowski, gdzie nastąpi zmiana głównej warty. Podczas, zmiany warty przewodniczący stowarzyszenia „Gwiazda“ wręczy dowódcy warty sztandar. Po zmianie warty odegra muzyka hymn państwowy, poczem u wylocie ul. Brackiej odbędzie się defilada. W przeddzień uroczystości referenci oświatowi wszystkich oddziałów krakowskiej szkoły wyjaśnią żołnierzom jej znaczenie.

— O konserwację kamienie. Dewaluacja waluty polskiej i nieproporcjonalne ze zniżką marki czynsze mieszkaniowe, nie pozwalają większości właścicieli realności myśleć o konserwacji kamienie. Tymczasem konieczność przeprowadzenia napraw domów mieszkalnych, które to naprawy w myśl zasad budownictwa winny być uskuteczniane bądź to w większych, bądź też w mniejszych rozmiarach z upływem każdego siedmiu lat — okazuje się po długim okresie wojennym aż nadto widoczna. Wiele domów znajduje się już w tak opłakanym stanie, że grożą wprost zawaleniem. Cały szereg kamienie, między którymi pożądaną cyfrę przedstawiają budynki o dużej wartości dla kultury Krakowa i całej Polski, wymaga ze względu na swój stan koniecznych a gruntownych adaptacji. Jeżeli zważymy, że znaczna część kamienie naszego miasta, szczególnie w dzielnicach przyległych do śródmieścia, jest tak zniszczona, że gżymy z nich odpadają, mury pękają, a podczas każdego deszczu woda przecieka przez sufity do mieszkań — będziemy mieć obraz obecnego stanu realności Krakowa.

Tymczasem obecne finansowe położenie gmin miejskich jest tego rodzaju, że ze swoich szczupłych zasobów nie mogą zdobyć się na przyjskie z materialną pomocą właścicielom realności w adaptacji kamienie. Sprawa pomocy ze strony zarządów miasta przedstawia się na przyszłość jeszcze gorzej, gdyż oszczędnościowe zarządzenia ministra skarbu idą w kierunku wstrzymania dla potrzeb miasta wszelkich dotacji, które według rządowych instrukcyj winne być uzyskiwane drogą samorządu miejskiego.

Poruszając ważną równie jak odbudowę sprawę restauracyi miast, apelujemy do rządu, aby na toczących się obecnie obradach z reprezentantami miast wzięto pod uwagę kwestyę utworzenia znacznego funduszu miejskiego, subwencyonowanego przez rząd, któryby był źródłem pożyczek dla kamieniczników, przeprowadzających w swoich budynkach adaptacje. Myśl stworzenia na wspomniany cel funduszu powinien również podjąć krakowski związek właścicieli realności i w

rozumieniu, jakoteż w ściślej współdziałaniu z gminą wprowadzić ją na tory bliższej realizacyi. Niewątpliwie czynną okazałaby się tu pomoc miejskiej Kasy oszczędności, która by stworzywszy wielomilionowy kredyt, udzielała go za gwarancyjną gminy potrzebującą w formie długoterminowych niskoprocentowych pożyczek.

Zwracamy się wkońcu zarówno do urzędu konserwatorskiego, jakoteż i do władz miejskich, by zarządziły komisyjne oglądnięcie wszystkich budynków zarówno rządowych, miejskich, jak i prywatnych i stwierdziły, czy i w jakim stopniu wymagają one adaptacji. Pożądaniem byłoby również skonstatowanie, czy pewna część dochodów poszczególnych właścicieli realii, starczyłaby na przeprowadzenie wymaganych napraw, czy też musieliby oni korzystać z pożyczek. Sądziły, że koła tak rządowe, jak miejskie sprawą restauracyi miast energicznie się zajmą i tą tak piekącą kwestyę jak najszybciej rozwiążą.

— Sprzedaż gruntów miejskich i regulacye ulic W dniu 27 bm. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Sarego wspólne posiedzenie Sekcyi I. i II. Rady miasta, na którym Sekcyje przyznały kilka kredytów dodatkowych do poszczególnych działów budżetu na r. 1921. Po posiedzeniu wspólnem Sekcyi I. Rady miasta uchwalila przedstawić Radzie miasta wnioski na sprzedaż skrawka gruntu miejskiego przy ul. Koletek Konwentowi OO. Bernardynów, potrzebny go im dla uregulowania posiadanej ogrodu — oraz na sprzedaż skrawka gruntu miejskiego w Dębnikach przy ul. Madalińskiego do linii regulacyjnej tej ulicy. Dalej zatwierdziła linię budowlaną dla realności fabryki samochodów „Automotor“ w Dębnikach z powodu zamierzonej tam budowy. Wkońcu odbyło się wspólne posiedzenie Sekcyi I. i Komisji podgórskiej Rady miasta, na którym zatwierdzono plan regulacyjny ulicy Dabrowskiego w Podgórzu między koleją a ulicą Salińską — oraz plan regulacyjny dla części ulicy Salińskiej między ul. Józefińską a Lwowska.

— Dyrekcya kolei państw. w Krakowie komunikuje: Od dnia 1 listopada zaprowadza się między Chabówką a Nowym Sączem i z powrotem nową parę pociągów pospiesznych Nr. 1201 i Nr. 1202 w połączeniu do pociągu Nr. 6101 z Krakowa i do pociągu Nr. 6102 do Krakowa. Wagony przechodzą wprost. Odjazd z Krakowa o godz. 9. przyjazd do N. Sącza o godz. 15³². Odjazd z Nowego Sącza o godz. 15⁴⁸, przyjazd do Krakowa o godz. 22.

— Z Kuratorjum krakowskiego okręgu szkolnego otrzymujemy następujący komunikat: Aby uniknąć ewentualnych nieporozumień, oznajmiam Dyrekcyom i zarządom szkół na terytorjum krakowskiego okręgu szkolnego, iż dzień 31 bm. (po-średzialek) jest wolny od nauki szkolnej. Osobnych zawiadomień nie będzie. Owiński, kurator Krak. okr. szkol.

— Podwyższenie opłat targowych. Na posiedzeniu połączonych Sekcyj I, II i III Rady miasta pod przewodnictwem wiceprezydenta Sarego w dniu 27 bm., uchwalono podwyższenie opłat od środków przewozowych, tudzież opłat od stanowisk stałych i niestałych na placach targowych, od stanowisk kramarzy, od stołów miejskich i tzw. oraz opłat zjeżdżających na targi wozów wiejskich. — Nadto uchwalono podwyższenie opłat targowych od koni i wozów na pl. Groble i podwyższenie opłat od psów w obrębie miasta Krakowa.

— Sprzedaż znaczków konstytucyjnych. Dyrekcya Poczty i Telegrafów okręgu krakowskiego komunikuje nam: Wobec zażaleń ze sfer nieopiniowanych podaje się do publicznej wiadomości, iż znaczki konstytucyjne można nabywać we wszystkich urzędach pocztowych tak pojedynczo, jak i w kompletnych seryach bez ograniczenia ilości, w miarę posiadanych zapasów.

— Miejski Teatr Opera i Operetka. Dziś w sobotę 29 bm. „Faust“, występ świetnych artystów. Elżbiety Jęfimecwy i Konstantego Kniaginina. Partye Fausta odśpiewa p. Cortilli, Sieblem będzie p. Jastrzębska, Melisto — p. Mazanek. Jutro w niedzielę 30 bm. dwa przedstawienia: popoł. operetka Souppiego „Boccacio“ — wieczór gościnny występ p. Konstantego Krugłowskiego w operetce „Księżniczka czarodasza“.

— Z teatru „Bagatela“. Dziś i jutro poraz ośmiemnasty „Kobieta, która zabiła“, sensacyjna sztuka w siedmiu obrazach, dana będzie po raz ostatni, poczem schodzi na czas dłuższy z repertuaru. „Dr. Stieglitz“, najnowsza premiera w teatrze „Bagateli“, komedia rodzinna w trzech aktach znanych autorów Armína Friedmana i L. Nerza. Stanowiaca dotąd cław sezonu teatrów wiedeńskich i berlińskich, dana będzie nieodwołalnie w poniedziałek „Dr. Stieglitz“ już od dłuższego cza-

su obudził zainteresowanie. Komedya ta z życia burżuazyi wielkomiejskiej przynosi niezwykle humor i szereg typów dobrze podpiętrzonych. Role tytułowa gra p. Berski — co stanowi już sensację sztuki. P. Berski, znakomity aktor charakterystyczny, w szeregu ról dał niezapomniane kreacje, jak ostatnio w „Geldhubie“ — Lisiewicz, stając godnie obok genialnego Frenkla. O precyzyjnym przygotowaniu arcywesołej komedyi w reżyseryi p. Nowackiego świadczy fakt, że sztuka grana będzie bez suflera. Obok niezawodnego p. Zbuckiego, wystąpi p. Solarski. Głównym filarem w sztuce będzie p. Szrage—Andruszewska, dalej pp. Dabrowska, Skalska, Gorajska i szereg innych artystów dopełnią zespołu. Sztuka będzie wystawiona z wielkim nakładem kosztów i wzbogacona nowymi pomysłami p. Loewenkrona. Bilety już są do nabycia w kasie.

— Krwawe wesele W tych dniach podczas wesela, które wyprawiał swej córce lesnik Walenty Kargula w Lękach górnych pod Krakowem, powstała między gośćmi weselnymi a nieproszonymi przybyszami z Podgórskiej Woli sprzeczka, która wkrótce przemieniła się w ostrą wymianę strzałów z karabinów, strzelb i rewolwerów. W czasie zaciętej bitki padli trupem Jan Olszówka i Jan Kapusta, którzy przybyli bez zaproszenia na wesele; nadto ofiarą awantury padł Stanisław Sponder i Józef Surman, którzy zostali ciężko poranieni. W boje brało udział około 25 osób. Ponieważ nie zdołano stwierdzić, kto z bijących zadął śmiertelne ciosy Olszówce i Kapuście, przelo policya zarządziła aresztowanie wszystkich uczestników wesela, których następnie odstawiono do więzień sądowych.

— Znowny wypadek samochodowy. U wylotu ul. Wielopole wczoraj popołudniu samochód wojskowy, pędzący z zawrotną szybkością, najechał na 20-letnią Anielę Bączkównę i odrzucił ją na chodnik. Bączkówna doznała bardzo silnych obrażeń na całym ciele. Wezwane pogotowie ratunkowe przewiozło ofiarę kawalerskiej jazdy samochodowej do szpitala św. Łazarza. Szofer bezkarnie popędził dalej.

— Wypadek przy pracy. Wczoraj na stacji Podgórze—Wisła na robotnika Ludwika Klime spadła z wagonu belka i przygniotła go swym ciężarem. Zawezwany lekarz pogotowia stwierdził u Klime pęknięcie czaszki. W stanie groźnym przewieziono ofiarę zawodu do szpitala.

— Pożar na strychu. Wczoraj w godzinach przedpołudniowych wybuchł pożar w domu pod liczbą 1 przy ul. Stradom, gdzie z powodu wadliwości komina zapaliły się belki strychowe. Od belek zajęły się różne przedmioty, złożone na strychu tego domu. Straż pożarna po półgodzinnej pracy ogień ugasila. Szkoda znaczna.

— Za lichwę masłem skazał urząd walki z lichwą Józefa Kowaszczyńską z Poblodnik koło Krakowa na 3 dni aresztu i grzywnę 5 tys. mk. Kowaszczyńska żądała za 1 kg masła 4 tys. mk.

— Za handel walutami aresztowano 40-letnią Esterę Frommer, która przybyła do Krakowa z Sosnowca celem przeprowadzenia transakcyi markami niemieckimi. Przy aresztowanej znaleziono 30 tys. marek niemieckich, oraz kilkudziesiąt tysięcy marek polskich.

— Włamanie. Czegda w nocy do mieszkania inżyniera Antoniego Procznera przy ul. Kołłątaja l. 9, włamali się dotąd niewyśledzeni sprawcy i skradli garderobę wartości 1 miliona mk.

— Kradzież w tramwaju. Wczoraj w wozie tramwajowym na linii Nr. 1 jakiś kieszonkowiec skradł p. Ignacemu Spirze, kancowi, zegarek złoty Omega z łańcuszkiem, wartości 200 tys. mk.

Sprostowanie. Do wczorajszego artykułu wstępnego wkraśli się z przyczyn technicznych przykre pomyłki, zmieniające znacznie myśli autora. I tak na stronie 2 w wierszu 15 od dołu po „cel“: ma być „pokojową współpracę dla wspólnego dobra“, w wierszu 11 niepotrzebne słowo „nie-dogodną“, w wierszu 9 opuszczono „byłoby niemożliwe, gdyby rzeczywistość“, w 3 kolumnie w 13 wierszu od końca zamiast „doniosłym“ — „do-nośnym“, po „niemieckim“ należy dodać „nie“.

„Iwriah“. Brzozowa 3. Sobota 30 bm. o godz. 4 odczyt. W niedzielę o godz. 7 walne zgromadzenie.

Kino „Opleka“, Kraków, Zielona 17. Od wtorku 1 listopada 1921 r. ukaże się na ekranie potężny dramat awanturyczny pt. „Dwie przysięgi“ 6 aktów naprężających przetyc. 1922

— Podrozone prądu elektrycznego dać się do dokładny sposób odczuć. We wszystkich dziedzinach przemysłu. Olbrzymia to zwyczajka — kto wie, czy nie zachwieje niejednym przedsiębiorstwem. Teatry i kina stoją przed nowym, przykrym problemem. Ale kina „Warszawa“ nie wprowadziły to bynajmniej w ambarasy, pomimo olbrzymiego wprost podrozenia elektryki. Bo gdy dotychczas kino „Warszawa“ płaćło miesięcznie 20—25 tysięcy za używanie prądu — to dziś koszta te wyniosą miesięcznie do 1/2 miliona mk. Pomimo to ceny biletów ulegną tylko małej podwyżce, której nawet publiczność nie odczuje.

Pomimo szalenie wzmożonych kosztów prowadzenia przedsiębiorstwa — Kino Warszawa utrzyma programy na tym samym co dotychczas wysokim poziomie artystycznym.

Już od poniedziałku 31 bm. wejdzie na ekran tego pierwszorzędneho teatru świetlnego znakomity obraz filmowy: „Anna Karenina“ w 6 obrazach, według słynnej powieści Lwa Tolstoja. Po nim nastąpi „Madame Recamier“ ze słynną Fern Andra w tytułowej roli, i wiele, wiele innych.

Kino „Warszawa“ jest jedynym kinem, które idealnie odpowiada wszystkim wymogom higieny i bezpieczeństwa, a urządzone jest tak, że publiczność nie potrzebuje wyczekiwać w przedsiorkach na program, lecz ustawicznie wstęp na salę ma otwarty.

Kino „Warszawa“ jest stosunkowo najtańszem kinem, a świetna orkiestra salonowa przyczyniała się niem mało do uprzyjemnienia seansów.

REPERTUAR TEATRU M. J. SŁOWACKIEGO

Sobota: „Salome“ i „Tragedya florenceńska“.

Niedziela popoł.: „Burmistrz Stylmondu“; wieczór: „Salome“ i „Tragedya florenceńska“.

TEATR MIEJSKI. OPERA I OPERETKA.

Sobota: „Faust“.

Niedziela popoł.: „Boccacio“; wieczór: „Księżniczka czarodasza“.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“:

Sobota: „Kobieta, która zabiła“.

Niedziela popoł.: „Kurnik“, wieczorem: „Kobieta, która zabiła“.

REPERTUAR OPERETKI W NOWOCIASACH

Sobota: „Zuz“.

Niedziela popoł.: „Zuz“; wieczór: „Manewry jesienne“.

Ze sportu.

Match footballowy Wisła—Makkabi odbędzie się dziś w sobotę dnia 29 bm. o godz. 3-ej popołudniu na boisku sportowym Makkabi. Będzie to ostatnie w tym sezonie spotkanie obu rywalizujących ze sobą drużyn. 2200

Międzyklubowe wyścigi kolarskie i motorowe odbędą się w najbliższą niedzielę, tj. 30 bm., na torze Sekcyi Kolarskiej Gracovii (u wylotu ul. Wolskiej) o godz. 2 popoł. i zgromadzą najwybitniejszych przedstawicieli tej gałęzi sportu z całej Polski. Spodziewany jest przyjazd jeźdźców z Warszawy, Lwowa, Częstochowy, Łodzi, Żywiec, Sosnowca, Ciechanowa, Krosna i Włocławka. Program wyścigów obejmuje 8 biegów, z tych 2 biegi motorowe. Wyścigi te będą zakończeniem tegorocznego sezonu kolarskiego i w kołach sportowych budzą wielkie zainteresowanie.

Z kraju.

O realizacyę reformy rolnej. W początku przyszłego miesiąca prezes głównego urzędu ziemskiego p. Kiernik, zwołuje konferencyę trzydniową przedstawicieli wszystkich urzędów ziemskich okręgowych, która ustali linie wytyczne dalszego postępowania w zakresie reformy rolnej, oraz zgrupuje bardzo poważny materiał, pozwalający się zorientować w faktycznym stanie rzeczy, oraz streścić wytyczne programowe dalszego postępowania.

Ciekawe wiadomości.

Wilhelm II. a spadek marki niemieckiej. Wobec takiego spadku marki niemieckiej, że obecnie sto marek wynosi nie o wiele więcej niż 2 floreny holenderskie — intronowany w Doornie b. cesarz niemiecki, Wilhelm II, znalazł się w kłopotach finansowych. Jak donoszą z Hagi do „Matina“, Wilhelm II wymówił od 1 listopada miejsca 10 osobom z pośród służby swojej i musiał wyrzec się wypłacania zapomóg rozmaitym instytucjom dobroczynnym, które dotychczas wspierał materialnie.

Pierwsza szkoła radiotelegrafistów w Polsce. W ciągu listopada otwarta będzie w Warszawie pierwsza w Polsce szkoła dla radiotelegrafistów. Prace przygotowawcze są już na ukończeniu i obecnie organizatorka szkoły Y. M. C. A. porozumiewa się w tej sprawie z Ministerstwem poczt i telegrafów, które będzie stanowiło władzę zwierzchnią szkoły. Do Warszawy przyjechał już naczelny instruktor szkoły, porucznik marynarki amerykańskiej sir A. Macoe.

Dział gospodarczy.

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

Mąka: Gdańsk notuje za mąkę amerykańską first clear 7 dol., Hamburg 6.50 dol., second clear Hamburg 5.10 dol. Węgry żądają wraz z opłatą wywozową koron 50.— za klg. U nas ceny mąki się obniżyły. Poznańskie młyny żądają za żytnią mąkę 70% 135.— mk, za 80% 125 mk, za mąkę pszenną 50% 20—260 mk, 70% 220—240. Chęć kupna u nas minimalna.

Ryż: Gdańsk notuje za ryż burma II 10'20 marek niem.

Pszenica: Cena dziś na targu u nas wynosiła 135—140 mk za klg.

Ziemiaki: Nadchodzą oferty na 2'500 mk za 100 klg wobec 3'000 w zeszłym tygodniu.

HANDEL I PRZEMYSŁ.

Stagnacja w przemyśle łódzkim. Jak donoszą pisma łódzkie, w wielkich zakładach przemysłowych od bieżącego tygodnia dyrekcje zredukowały ilość dni roboczych. W fabryce Poznańskiego np. robotnicy będą pracowali 4 dni w tygodniu, w kilku innych tylko 3 dni w tygodniu, w małych fabrykach zaś tylko 2 dni. Na stagnację wpływa także obniżenie ceny fabrykatów; każdy nabywca wstrzymuje się jeszcze od kupna w chwili obecnej, oczekując dalszej niżki. Gdyby tego rodzaju stagnacja patrzyła jeszcze dłużej, następstwa jej dla Łodzi byłyby rujnujące.

Wskutek niepewnej sytuacji finansowej daje się również odczuwać w Łodzi brak gotówki i ten dencja wyczekująca. Zarówno kupcy, jak przemysłowcy, wstrzymują się z zawieraniem wszelkich transakcji, nie wiedząc jak kalkulować pieniądze czy towar nawet na najkrótszy termin. Wielu kupców lub fabrykantów, którzy wierząc w tendencję zwyczajki walut zagranicznych przy sprowadzaniu surowca lub towaru, asekurowało się znacznym zakupem dolarów po wysokim ich kursie, obecnie towary lub fabrykaty muszą kalkulować podług niższego kursu dolara. Wobec tego kupcy wstrzymują się od sprowadzania nowych ilości towaru usiłując powstrzymać, o ile można, tendencję zniżkową na towary, zakupione lub skalkulowane po wyższej cenie.

Tak samo spekulanci walutowi wstrzymują się od zafiarowania obcych walut po ich dzisiejszym zniżkowym kursie, czekając, iż może w przyszłości obce waluty znów pójdą w górę.

Z giełdy.

Kraków, 28 października.

Akcyje przy słabym obrocie wykazywały dziś tendencję zniżkową za jednym wyjątkiem „Trzebini tłuszcze“, która uzyskała zwyżkę.. 25 punktów.

Waluty wszystkie dziś zniżkowały: dolary o 400 p., franki fr. o 20 p., marki niem. o 3 p., korony austr. o 0.10 p. a korony czeskie o 5 p.

Giełda krakowska z d. 28 października 1921

Akcyje bankowe:	ofiar	żądano	transakc.
Polak Bank Przemysłowy I-IV cm.	700—	300—	
Polak Bank Przemysłowy V cm.			
Bank hipoteczny	975—	1025—	
Małopolski	625—	675—	
Ziemski i Bank Kredytowy	600—	700—	
Powzeczny Bank Kredytowy S. A.	350—	425—	
Bank Ziem. dla krajów Łańcut	500—	700—	
Bank kredytowy w Warszawie			
Akcyje Tow. handl. przem.			
Polakia Tow. handl. („P. T. H.“) I-IV cm.	700—	1000—	1000—
Polakia Tow. handl. („P. T. H.“)			
Handl. Spółka aka „Impeka“	325—	375—	360—
„Polak Giełd“ Tow. transport-handl. l.c.	900—	1100—	
C. Martwig, Dom eksped-handl. Poznań			
Zapługa Polak	450—	500—	
Zieloniewski I-III cm.	3500—	9000—	5000—
H. Cegielski fabr. maszyna Poznań	2900—	3100—	3100—2950
Warsz. Ska. akc. Bud. Parowozów i. i. cm.	1500—	1600—	1600—
„Lemnia“ fabryka maszyn rolniczych	8000—	14000—	
„Trzebina“ fabr. maszyn i narz. roln.	4100—	4300—	4300—
Zakłady amunicyjne „Pocisk“	1400—	1200—	
„Automater“ fabryka samochodów	1800—	2000—	
„Górk“ fabryka cementu	10800—	11000—	
Sierzaska zakłady garbne S. A.	11000—	11500—	11500—
„Tepec“ Tow. dla przędz. górniczych	7000—	7500—	
Polaka salta	2150—	2350—	2325—2200
Ilom.			
Elektrycznia w Sierazy III cm.	2500—	3800—	
„Oik“ T. A.			
„Pasa“ Powzeczna zakłady budowlan.	1300—	1100—	
Fabr. przetworów tłuszcz. w Trzebini	5000—	5300—	5200—5300
„Krakus“ Zjedn. fabr. przetw. wyak. IV.	4500—	4700—	
Fabryka parafin w Chmielowie			
Fabr. i Raf. cukru w Chodorowie I-Vcm.	4200—	4600—	4400—4100

Waluty dewizy	Giełda warszawska z 28 bm.		Waluta marowa	
	Kupno	Sprzedaż	Kupno	Sprzedaż
Dolary St. Zł.	3500—	3500—	3500—	3500—
Dolary kanadyjskie				
Franki francuskie	250—	280—	260—	250—
Marki niemieckie	30—	25—	21—	26—
Korony austriackie	630	1—	—	90
Korony czesko-słowackie	35—	48—	36—	41—
Lei rumuńskie				

Giełda warszawska z 28 bm. Dolary Stanów Zjedn. gotówka tranz. 3325—3750, sprzedaż 3750, kupno 3625. Franki francuskie gotówka tranz. 270, sprzedaż 270, kupno 260, (czeki) tranz. 277—270. Funt sterlingi gotówka tranz. 14800, (czeki) tranz. 14650. Marki niemieckie gotówka tranz. 22—21 1/2, sprzedaż 21 25—21 50. Korony austr. (czeki) tranz. 97 1/2—96.

Giełda lwowska z 28 bm. Ruble carskie setki —, 500-ki 180—200, drobne —, ruble dumskie tysiączki 50—70, 250-ki 50—50, Kierunki po — i wyżej 6—10, franki francuskie 250—275, franki szwajcarskie 650—700, funty szterlingi 14000—14800, dolary amerykańskie 3600—3900, trans. —, dolary kanadyjskie 3000—3300, marki niemieckie 1000—czki 2000—2300, 100-ki 1900—2200, drobne 1800—2100, lei rumuńskie 500-ki 2400—2900, lei drobne 2200—2500, liry włoskie 120—140, korony czeskie 3500—4900, korony czeskie drobne —, korony austr. stemplowane 095—110. Dewizy: Londyn 14000—14800, Paryż 250—285, Zurych 650—700, Praga 3500—4000, Wiedeń 095—112, Berlin 20—26, tranz. 24—23, N. York 3600—3900, Bukareszt —.

Echa zamachu na Węgrzech.

Budapeszt. (E. E.) Rokowania z państwami ententy co do wydania Karola trwają w dalszym ciągu. Aż do ukończenia tych rokowań par królewska pozostanie w klasztorze Benedyktynki w Tihany. Polityczna sytuacja wewnętrzna wobec nieudania się zamachu stanu wykazuje poważne przechylenie się na korzyść Bartena, jednakże antymonarchiczna partja rolnicza domaga się bardzo energicznie ukarania z bezwzględną surowością przywódców zamachu. Partja robotnicza domaga się wprowadzenia jawnego śledztwa w tej sprawie. Jak się okazuje obecnie Karol i hr. Andrassy zostali powiadomieni o demarchu przedstawicieli ententy już w sobotę 22 bm. Karol przyjął to z uśmiechem ironicznym, nie zdając sobie sprawy z powagi sytuacji. Gdy do posuwających się wojsk Karola wojska rządowe zaczęły strzelać zarówno Karol jak jego otoczenie sądzili, że chodzi tutaj o indywidualną akcję poszczególnych dowódców.

Rząd węgierski przeciw stosowaniu represalii wobec karlistów.

Budapeszt. (E. E.) Słychać, że obecny rząd

nie zastosuje represji karnych wobec karlistów o ile otrzyma dostateczne zapewnienie, że zaniechają w przyszłości wszelkiej akcji przewrotowej. Pierwotne doniesienie o doraznym postępowaniu wobec wojskowych przywódców ruchu karlistycznego nie zgadza się z prawdą. Kierownicy ruchu monarchistycznego staną przed trybunałem wyznaczonym przez rząd państwową.

Karolowi chodziło o dobro państwa.

Budapeszt. (E. E.) Eks król Karol miał oświadczyć wobec przedstawicieli koalicji, że w interesie ojczyzny nie będzie wszczynał obecnie akcji mogącej narazić Węgry na nowe niebezpieczeństwo wojny domowej i że zgodzi się na abdykację. Do jego ostatniego kroku i do zapanowania przyrzeczenia względem Szwajcaryi, nad czem ubolewa, zmusiły go wyższe względy. Sądził on, że dobro państwa wymagało w obecnej chwili stawienia jego na czele. Rozmowy te podają dzienniki z zastrzeżeniem.

Polska uzyskała pożyczkę pół miljarda franków.

Warszawa. (E. E.) „Przegląd Wieczorny“ donosi, iż prof. Radziszewskiemu udało się w czasie jego po bytu w Belgii i Francji zawrzeć z tutejszymi finansistami przedwstępny układ o pożyczkę dla Polski w sumie 500 milionów franków po kursie 96 a oprocentowaną w stosunku 6 od sta.

Ukraina sowiecka chce nawiązać stosunki handlowe z Polską.

M. Warszawa. (Telefonem). Do ministerstwa handlu i przemysłu zgłosił się przedstawiciel handlowy republiki sowieckiej Ukrainy w celu przedstawienia mu swojej chęci do podjęcia rokowań w celu zawarcia obopólnej umowy handlowej.

Sowiety nie pragną konstytuaty.

Berlin. (E. E.) Według doniesienia z Helsingforsu wezwali bolszewicy bawiącego w Berlinie przywódcę mieńszewików Martowa na rokowania. Te rozbiły się już w stadium wstępnej odmowy kategorycznej odmowy rządu sowieckiego.

Około konferencji waszyngtońskiej.

Paryż. PAT. W sprawie konferencji waszyngtońskiej donosi „Temps“, że w dyskusji w sprawie rozbrojenia weźmie udział jedynie Ameryka, Francja, Włochy i Japonia. Pozostałe mocarstwa weźmą udział jedynie w dyskusji nad sprawą Dalekiego Wschodu i Oceanu Spokojnego.

Sprawa rokowań irlandzkich w parlamencie angielskim.

Leafield. Radio PAT. Odpowiadając w parlamencie na interpelację, dotyczącą konferencji irlandzkiej, Lloyd George zaznaczył, że konferencja jest obecnie w toku, zatem nie można jeszcze nic rzeczowego powiedzieć. Dla pomyślnego doprowadzenia rokowań do końca konieczne jest, by opinia i prasa obu stron nie przeszkadzała. W kwestyi irlandzkiej panują zarówno w Izbie gmin jak i w Izbie wyższej znaczne różnice poglądów i zamieszanie pojęć. Celem ustalenia wielu punktów rząd proponuje odłożyć generalną dyskusję do przyszłego poniedziałku i wtedy zażąda od Izby votum zaufania.

Zaobonujcie „Nowy Dziennik“ na 1-go listopada.

